

1. For personal reflection: *Is there someone in your close circle of family or friends who you would call a "rebellious soul"?*

What kind of challenge does that person create in your life or in the life of others?

Describe a dilemma you have with that rebellious soul. Are two positive values in conflict with each other within that dilemma? If so, what are they?

2. Understanding Rebellious Souls - Souls of Chaos

Rav Kook, Orot p. 121, 'Seeds of Holiness'

The conventional pattern of living, based on wholeness and integrity, on the requisites of good character, and conformity to law — this corresponds to the way of the world of order. Every breaking out, or rebellion against this, whether inspired by levity and disregard, or by the gravity of thought and the awakening of a higher spirit, reflects the world of chaos. But there is a vast difference in the particular expressions of the world of chaos, whether they incline to the right or to the left [positive or negative in motivation]. The great idealists seek an order so noble, so firm and pure, beyond that which may be found in the world of reality, and thus they destroy that which has been built in conformity with the norms of the world. The best among them know how to also rebuild the world which has thus been destroyed, but the lowest of them, who have been touched only slightly by the inclination to idealism – they are only demolishers and destroyers, and they are rooted in the realm of chaos, on its lowest level. Souls of chaos are greater than the souls seeking 'tikun' or perfection. They are very great. They seek more from existence than they are capable of assimilating. They seek a very great light. Whatever is limited, whatever is confined within a prescribed pace or set measure they are unable to tolerate. They descended from their divine abode in accordance with the nature of existence, to generate new life; they soared on high like a flame, and were thrust down. Their endless striving knows no bounds; they robe themselves in various forms, aspiring constantly, to what is beyond the measure of the possible. They aspire and they fall. Realizing that they are confined within rules, within limiting conditions that forbid expansion toward infinite and unlimited horizons, they fall in sorrow, in despair and in anger; From anger they decline to wickedness, defiance, destruction, ugliness, despicability and every other evil. Their unrest does not cease – it is revealed in the impudent of our generation. These are wicked ones who are dedicated in principle, and not by weakness, to transgress conventional norms defiantly. Their souls

ההדרכה הרגילה של תום ויושר, בשמירת המידות הטובות וכל דת ודין, זהו ענין תהלוכות עולם התיקון. וכל ההתפרצות מזה, בין מצד קלות דעת והפקרות ובין מצד עלית דעת והתעוררות רוח עליון, הוא מעניין עולם התוהו. אלא שיש הפרש גדול בפרטים של עולם התוהו עצמו ובנטייתו לשמאל או לימין. האידיאליסטים הגדולים רוצים בסדר יפה וטוב, מוצק ואדיר כזה, שאין בעולם לו דוגמא ויסוד, על כן הם מהרסים את הבנוי לפי מדת העולם. המעולים יודעים גם לבנות את העולם הנהרס, אבל הגרועים, שהנטייה האידיאלית היותר עליונה נגעה בהם רק נגיעה כל שהיא, הם רק מחבלים ומהרסים, והם הם המושרשים בעולם התוהו בערכו הנשפל. נשמות דתוהו גבוהות הן מנשמות דתיקון. גדולות הן מאד, מבקשות הן הרבה מן המציאות, מה שאין הכלים שלהן יכולים לסבול. מבקשות הן אור גדול מאד, כל מה שהוא מוגבל, מוקצב ונערך, אינן יכולות לשאתו. הן ירדו ממעלתן מראשית הנטייה של ההוויה להיוולד, התרוממו כשלהבת ונדעכו. שאיפתן הבלתי סופית לא תכלה, הן מתלבשות בכלים שונים, שואפות הרבה יותר ויותר מהמידה, שואפות ונופלות. רואות שהן כלואות בחוקים, בתנאים מוגבלים שאינם נותנים להתרחב לאין קץ, למרומים אין די, והן נופלות בתוגה, בייאוש, בחרון, ומתוך קצף - ברשע, בזדון, בשפלות, בכיעור, בתיעוב, בהירוס, בכל רע. התסיסה החיה שלהן איננה שוקטת - מתגלות הן בעזי-פנים שבדור. הרשעים בעלי הפרינציפים, הפושעים להכעיס ולא לתאבון, נשמתם גבוהה מאד

are of a very high stature. They are illumined by the light that shines from the realm of chaos. They chose destruction and they are engaged in destroying, the world is blurred and confused by them, and they with it. But the essence of their aspiration is a dimension of holiness, that which in other souls who are content with measured progress would yield the vigor of life. The souls inspired by a destructive zeal reveal themselves especially in messianic times, before the 'labor pains' which precede the emergence of a new and more wondrous level of existence, when the old boundaries expand, just prior to the birth of a norm which is above existing norms. In times of redemption 'chutzpa' is on the increase. A fierce storm rages, more breaches appear, acts of audacity and impudence mount continually because they can find no satisfaction in the goodness offered by the limited light. It does not satisfy all their yearnings, nor does it unravel for them the mystery of existence. They rebel against everything, including also the dimension of good that could lead them to a great peace and to help them rise to great heights. They rebel and they are indignant, they break and they discard. They seek their nourishment in alien pastures, embracing alien ideals and desecrating everything hallowed, but without finding peace. These passionate souls reveal their strength to the extent that no fence can hold them back; and the weaklings of the established order, who are guided by balance and decency, are too terrified to contend with them. Their mood is expressed in Isaiah (33:14): "Who among us can dwell with the devouring fire? Who among us can dwell with those who destroy the world?" But in truth there is no need to be afraid. Only sinners and those weak in spirit and hypocrites are frightened and seized by terror. Truly heroic spirits know that this force is one of the phenomena needed for the development of the world, for strengthening the power of the nation, of human society, and of the world. Initially this force represents the realm of the chaotic, but in the end it will be taken from the wicked and turned over to the hands of the righteous who will show the truth about 'tikun' and construction, in a great resoluteness inspired by clear perception and a steady and undimmed sense of the practical. These storms will bring fructifying rain, and these dark clouds will pave the way for awesome light, as the prophet envisioned it: "From out of obscurity and out of darkness will the eyes of the blind come to see." (Isaiah 29:18)

- מאורות דתוהו. בחרו בהרס והנם מהרסים, העולם מתטטש על ידם והם עמו. אבל תמצית האומץ שיש ברצונם היא הנקודה-של-קודש. שכשהיא נספגת אל הנשמות, המשוערות במהלכן, היא נותנת להן את עז-החיים. ביותר הן מתגלות באיזה אחרית-ימים, בתקופה שלפני הרת עולם, שקודם להווייה יצירת חדשה ונפלאה, בתחום שעל התרחבות הגבולים, בטרם לדת חוק שממעל לחוקים. בעתותי גאולה מתגברת חוצפה. וסער מתחולל הולך וזועף, פרצים אחר פרצים יפרצו, חוצפה מחוצפה תגדל, מאין קורת רוח בכל האוצר הטוב של האור המוגבל והמצומצם מפני שאיננו ממלא את כל המשאלות כולם, מפני שאיננו מסלק את כל המסכות מעל כל פני הלוט, שאיננו מגלה את כל הרזים ואיננו משביע את כל המאוויים. בועטות הן בכל, בחלק הטוב, בגרעיני האושר המוביל אל המנוחה ושלוות העולמים, המוביל אל עדני עד, אל רוממות נצחי נצחים. בועטות וזועפות, משברות ומכלות, יורדות לרעות בשדי זרים, משפיקות בילדי נכר, מחללות גאון כל צבי ואין נחת. מראות הן הנשמות הלוהטות האלה את כחן, ששום סיג והגבלה לא יוכל לעצור בעדן, והחלשים שבעולם הבנוי, בעלי השיעור והנימוס, מתבהלים משאתם. "מי יגור לנו אש אוכלה, מי יגור לנו מוקדי עולם!" אבל באמת לא היה פחד, רק חטאים בעלי נפשות חלושות וחנפים הם פוחדים ורעדה אחזתם. אבל גבורי כח יודעים, שגלוי-כח זה הוא אחד מהחזיונות הבאים לצורך שכלולו של עולם, לצורך אמוץ כוחותיה של האומה, האדם והעולם. אלא שבתחילה מתגלה הכח בצורת התוהו, ולבסוף יילקח מידי רשעים וינת בידי צדיקים, גיבורים כאריות, שיגלו את אמיתת התיקון והבניין, בעוז-רוח שלשכל צלול ואמיץ ובאמץ-נפש של הרגשה והתגלות מעשית קבועה וברורה. הסופות הללו יחוללו גשמי נדבה. ערפלי חושך אלו יהיו מכשירי אורים גדולים. "ומאופל ומחושך עיני עוורים תראינה".

3. Educating rebellious souls

Based on the essay "Souls of Chaos", do you think Rav Kook would have attempted to educate both types of rebellious souls, and if so, how?

In class we will read excerpts from some of the letters of Rav Kook, written to his contemporaries who sought his advice. To what extent do Rav Kook's teachings inform your relationship with the rebellious soul in your life?

4. Becoming educated by rebellious souls

Rav Kook, Orot Hakodesh III, p. 321 paraphrased by R' Dov Eichnold, in "Sparks", p.113

<p>The Collision between Religiosity and Secularism</p> <p>Religiosity, when it is not embraced and understood properly, softens the heart to an extreme. As a result, religion robs the human being of strength and courage, leaving him helpless. When it reaches a level where the fear of Heaven humbles the heart too much, a contrary spirit is awakened in humanity, the spirit of disregard and irreverence. This new spirit comes to battle an extreme God-fearing awe, in order to reawaken the essential human vitality. When the conflicting qualities of awe and irreverence wrestle with one another, the dust which is kicked up rises to the Divine Throne of Glory. This struggle removes from each side the negativity and ugliness in it. The day will come when the deeper conception of 'emunah' or faith will be revealed and will succeed in settling between the polarity of 'ethics' and 'life'.</p>	<p>התנגשות הדתיות והחילונית</p> <p>הדתיות, כאשר היא אינה נתפשת באופן נכון, מרככת את הלב יותר מדי. אז הדת עושקת מן האדם את תכונת גבורתו ואת עצמתו הוא נותר חסר אונים. כשהדברים מגיעים למצב כזה שיראת השמיים מכניעה את הלב יותר מדי, מתעוררת מיד רוח אחרת באנושות, רוח ההפקרות. ההפקרות באה כדי להילחם ביראה המוגזמת כדי לעורר מחדש את החיוניות באדם. כשהיראה וההפקרות נאבקות זו בזו, האבק עולה עד כיסא הכבוד, והמאבק מוציא מכל צד את השלילי והמכוער שבו, עד אשר יבוא היום שבו ההבנה העמוקה של האמונה תתגלה ותצליח ליישב בין שני הקטבים של המוסר והחיים.</p>
--	---

Give an example of religious soft-heartedness which cripples a human being.

What aspects of negativity and ugliness can be found in both awe-inspired religiosity and in secular irreverence?

Have you personally experienced this wrestling between awe and irreverence in your own life?

5. The Rebellious Soul of the Nation –Orot Hatechiya ch. 44

<p>The Historic Role of the Return to the Land</p> <p>It is accepted that in the era in which the nation of Israel will return to its Land, there will be a rebellion</p>	<p>התפקיד ההיסטורי של שיבת ציון</p> <p>מקובלים אנו שבעידן שבו תשוב האומה לארצה, יהיה</p>
--	---

<p>against faith and against religion. The need for this rebellion is the extreme leaning toward the material side of life, which of necessity must proliferate in the time of the establishment of the State. After thousands of years where Jews didn't occupy themselves with all kinds of materiality, there will inevitably awaken in the nation an extreme pull toward materialism in a way which sweeps people up in its realms. All this will happen in order to return the material, the physical to the life of the nation. After the first wave, in which the material aspects of life will create blustery storm fronts, the need for the spiritual will be clarified anew, and the existential necessity of the world of the spiritual will be appreciated.</p>	<p>מרד כנגד האמונה והדת. הצורך למרד הזה הוא הנטייה הקיצונית לכיוון החומר שמוכרחה להיות בעת הקמת המדינה. לאחר שעברו אלפי שנים שבהן היהודים לא עסקו בכל ענייני החומר, חייבת להתעורר באומה, באופן קיצוני וסוחף, נטייה חומרית כדי להחזיר את הנוכחות של החומר לחיים. ואחרי הגל הראשון, שבו החומרנות תשתולל ותחולל סופות, יתברר מחדש הצורך ברוח, והנחיצות הקיומית של העולם הרוחני.</p>
--	--

What role does the national return to the Land of Israel (formerly named "Cana'an" or humble and later named "Yisrael" or struggling with God) play in stabilizing the tension between spirit and material?

To what extent do you see this developing in modern times, less than a century after Rav Kook's writing?